

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

29.2.2012

B7-0126/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem Komisji

złożony zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie pracy dzieci w sektorze produkcji kakao (2011/2957(RSP))

Vital Moreira

w imieniu Komisji Handlu Międzynarodowego

RE\894188PL.doc

PE483.168v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0126/2012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie pracy dzieci w sektorze produkcji kakao (2011/2957(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3, 6 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 206 i 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 182 dotyczącą zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci, Konwencję MOP nr 138 dotyczącą najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) o prawach dziecka,
 - uwzględniając zawarcie międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2010 r., a w szczególności jego art. 42 i 43,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie handlu dziećmi i w sprawie wyzysku dzieci w krajach rozwijających się,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych (2009/2219(INI))¹ oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych (2009/2201(INI))²,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według szacunków MOP ponad 215 mln dzieci na całym świecie pracuje i bierze udział w czynnościach, które powinny być zakazane; spośród tych dzieci 152 mln nie przekroczyło 15 roku życia, a 115 mln bierze udział w czynnościach niebezpiecznych;
- B. mając na uwadze, że do celów niniejszej rezolucji praca dzieci oznacza pracę dzieci zdefiniowaną przez MOP w Konwencji nr 138 dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz w Konwencji nr 182 dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci;
- C. mając na uwadze, że do zawarcia międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2010 r. potrzebna jest zgoda Parlamentu; mając na uwadze, że zainteresowane podmioty wyraziły poważne zaniepokojenie narastaniem zjawiska pracy dzieci przy uprawie i zbiorze ziarna kakaowego;
- D. mając na uwadze, że 70% światowej produkcji kakao pochodzi z Afryki Zachodniej i że

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0438.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

w regionie tym przy produkcji kakao pracuje około 7,5 mln ludzi, niemal wyłącznie w małych gospodarstwach rodzinnych, przy czym liczba plantacji rodzinnych w całej Afryce Zachodniej to około 1,5–2 mln; mając na uwadze, że uprawa kakao wymaga bardzo dużego nakładu pracy w okresie zbiorów, a producenci znajdują się pod silną presją skłaniającą ich do obniżania kosztów pracy; mając na uwadze, że w okresach szczytowych w pracy uczestniczą wszyscy członkowie rodziny, w tym dzieci; mając na uwadze, że praca dzieci może wiązać się z niedopuszczalnymi zagrożeniami;

- E. mając na uwadze, że według MOP nie wszystkie rodzaje pracy wykonywanej przez dzieci powinny być klasyfikowane jako praca dzieci wymagająca likwidacji oraz że należy jasno rozróżnić dwie formy pracy dzieci; mając na uwadze, że udział dzieci lub nastolatków w pracy, która nie wpływa negatywnie na ich zdrowie i rozwój indywidualny ani nie koliduje z nauką szkolną, jest ogólnie uznawany za zjawisko pozytywne, chyba że wykonywane zadania są niebezpieczne lub uniemożliwiają dzieciom uczęszczanie do szkoły;
- F. mając na uwadze, że badania przeprowadzone w Ghanie i na Wybrzeżu Kości Słoniowej wskazują, że dzieci pracujące na plantacjach kakao są narażone na różnego rodzaju niebezpieczeństwa; mając na uwadze, że ponadto niektóre dzieci mogą być sprowadzane, jako przedmiot handlu, z innych regionów kraju lub z krajów ościennych; mając na uwadze, że potrzebne są dalsze badania nad występowaniem zjawiska pracy dzieci i handlu dziećmi w regionie, z uwagi na brak zweryfikowanych danych;
- G. mając na uwadze, że wykorzystywanie najgorszych form pracy dzieci przy uprawie i zbiorze ziarna kakaowego jest niedopuszczalne;
- H. mając na uwadze, że w ostatnich latach programy i inicjatywy na rzecz zwalczania najgorszych form pracy dzieci na zachodnioafrykańskich plantacjach kakao przyniosły istotny postęp, jednak wiele jeszcze pozostaje do zrobienia z uwagi na znaczne rozmiary tego sektora; mając na uwadze, że ponowne wystąpienie konfliktów w regionie, w szczególności na Wybrzeżu Kości Słoniowej, znowu pogorszyło sytuację dzieci;
- I. mając na uwadze, że ubóstwo, brak alternatywnych źródeł dochodu, ograniczone możliwości pozaszkolnej aktywności młodzieży ludzi lub całkowity ich brak, sztywne struktury i dominujące postawy na poziomie lokalnym, brak odpowiedniej ochrony prawnej praw dzieci oraz brak działającej obowiązkowej oświaty publicznej dla wszystkich dzieci, bez względu na ich płeć, nie wspominając o korupcji i słabości rządów, stanowią czynniki społeczno-ekonomiczne i polityczne mogące przyczynić się do nawracającego nadużywania pracy dzieci w niektórych częściach świata;
- J. przypominając, że rządy wszystkich zainteresowanych krajów w głównej mierze odpowiadają za pełne wdrożenie Konwencji ONZ o prawach dziecka, Konwencji MOP nr 138 dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz Konwencji MOP nr 182 dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci;
- K. przypominając o strategii UE na rzecz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (2011–2014), o inicjatywie ONZ Global Compact, w szczególności o jej zasadzie nr 5 dotyczącej zniesienia pracy dzieci, a także o protokole Harkina-Engela, stanowiących

przydatne ramy regulujące społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw w sektorze produkcji kakao;

1. wzywa państwa, które dotychczas nie ratyfikowały konwencji ONZ o prawach dziecka oraz konwencji MOP nr 138 i nr 182, do ich szybkiego ratyfikowania i wdrożenia; uważa ponadto, że państwa powinny wdrażać wszelkie odpowiednie strategie polityczne mające na celu uwrażliwienie na kwestię wykorzystywania dzieci na rynku pracy oraz na potrzebę zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami krajowym i międzynarodowymi;
2. zdecydowanie potępia korzystanie z pracy dzieci na plantacjach kakao;
3. wzywa wszystkie podmioty uczestniczące w uprawie i przetwarzaniu ziarna kakaowego i produktów pochodnych – to jest rządy, światowy przemysł, producentów kakao, organizacje pracownicze, organizacje pozarządowe i konsumentów – aby wywiązywały się ze swych odpowiednich obowiązków w zakresie zwalczania wszelkich form przymusowej pracy dzieci i handlu dziećmi, dzieliły się wiedzą specjalistyczną i współpracowały na rzecz zapewnienia zrównoważonych dostaw kakao bez udziału pracy dzieci;
4. uważa, że jedynie całościowe i skoordynowane ramy odnoszące się do głębokich przyczyn pracy dzieci, wdrażane w perspektywie długofalowej przez rządy, przemysł, przedsiębiorstwa handlowe, producentów i społeczeństwo obywatelskie, mogą doprowadzić do istotnych zmian;
5. wzywa Komisję, aby zapewniła spójność polityczną we wszystkich swoich inicjatywach, szczególnie związanych z handlem, rozwojem (w szczególności w zakresie dostępu dzieci do edukacji), prawami człowieka, zamówieniami publicznymi i społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw, oraz zachęcała do wymiany najlepszych praktyk między różnymi sektorami, w których występuje zjawisko pracy dzieci;
6. apeluje do Komisji o zadbanie, aby każda umowa handlowa zawierała skuteczne postanowienia odnoszące się do ograniczenia ubóstwa oraz do promowania godnej pracy i bezpiecznych warunków pracy, a także prawnie wiążące klauzule dotyczące praw człowieka, norm społecznych i środowiskowych uzgodnionych na poziomie międzynarodowym oraz ich stosowania, wraz ze środkami do zastosowania w razie ich naruszenia;
7. przypomina, że ogólny system preferencji taryfowych (GSP) UE – jej główny instrument polityki handlowej służący promowaniu podstawowych norm pracy – jest obecnie poddawany przeglądowi oraz że preferencje w handlu przyznawane krajom-beneficjentom w ramach tego systemu mogą być wycofywane w konkretnych sytuacjach, mianowicie w razie poważnych i systematycznych naruszeń zasad określonych w szeregu podstawowych konwencji MOP, w tym w konwencjach nr 138 i nr 182;
8. przypomina, że w dniu 15 grudnia 2011 r. Parlament postanowił wycofać swoją zgodę na protokół dotyczący sektora odzieży do umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Uzbekistanem z uwagi na zastrzeżenia związane z wykorzystywaniem przymusowej pracy dzieci na polach bawełny w Uzbekistanie oraz zalecił, aby UE rozważyła

możliwość tymczasowego wstrzymania przywilejów z tytułu GSP dla Uzbekistanu, jeżeli organy monitorujące z ramienia MOP stwierdzą, że kraj ten poważnie i systematycznie narusza swoje zobowiązania;

9. z zadowoleniem przyjmuje wszelkie inicjatywy prowadzone z udziałem licznych zainteresowanych stron, obejmujące rządy, przemysł, producentów i społeczeństwo obywatelskie, mające na celu likwidację pracy dzieci, poprawę warunków życia dzieci i dorosłych na plantacjach kakao oraz zapewnienie odpowiedzialnej uprawy kakao, takie jak niedawna inicjatywa podjęta przez OECD, sekretariat Klubu Sahelu i Afryki Zachodniej, a także międzynarodowa inicjatywa w sprawie kakao zmierzająca do promowania najlepszych praktyk w zakresie walki z najgorszymi formami pracy dzieci na plantacjach kakao w Afryce Zachodniej; zauważa, że inicjatywy te wymagają odpowiednich działań następczych w celu zapewnienia rzeczywistych postępów;
10. popiera cele Protokołu dotyczącego uprawy i przetwarzania ziaren kakaowych i produktów pochodnych w sposób zgodny z Konwencją MOP nr 182 dotyczącą zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci (tzw. protokołu Harkina-Engela) oraz wzywa do jego pełnego wdrożenia;
11. przypomina, że Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) postanowił ostatnio powołać nowy komitet projektowy w celu opracowania normy europejskiej złożonej z dwóch części, dotyczących identyfikowalności i zrównoważonego rozwoju w sektorze produkcji kakao; wzywa Komisję do rozważenia i w stosownym przypadku przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego skutecznego mechanizmu identyfikowalności towarów produkowanych przy wykorzystaniu przymusowej pracy dzieci; wzywa strony międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao, aby wspierały udoskonalenia w łańcucha dostaw i poprawę organizacji pracy na plantacjach w celu umożliwienia śledzenia całego łańcucha dostaw w sektorze produkcji kakao;
12. wzywa strony międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao do rozważenia możliwości wprowadzenia systemu śledzenia łańcucha dostaw kakao pod kontrolą akredytowanych strony trzecich;
13. wzywa Komisję, MOP-Międzynarodowy Program na rzecz Eliminacji Pracy Dzieci oraz innych partnerów do dalszych wysiłków na rzecz lepszego zrozumienia złożonych kwestii gospodarczych, społecznych i kulturowych w społecznościach rolniczych;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, UNICEF, współprzewodniczącym Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Organizacji Jedności Afrykańskiej oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy.